

РЕШЕНИЕ

№ 4904
София, 09.04.2013

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на трети април две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от председателя
по адм. дело № 8257/2012.

Николина Аврамова
Македонка Поповска
АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по касационна жалба на Красимир Димитров Русев от гр. Търговище, против решение № 29/09.05.2012 г., постановено по а.д. № 28/2012 г. по описа на Административен съд Търговище (АСТщ).

Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

С обжалваното решение състав на АСТщ е отхвърлил като неоснователна жалбата на Русев против решение № Рш-ДОИ-2/14.02.2012 г. на секретаря на Община Търговище, с което е постановен частичен отказ за достъп до обществена информация, по подадено негово заявление вх. № ДОИ-3/26.01.2012 г.

Недоволен от решението, Русев го обжалва. Счита същото за неправилно като постановено при допуснато от съда нарушение на материалния закон. Моли отмяната му и постановяването на друго, по съществуващото на спора, с което се уважи първоначалната му жалба и се отмени отказа на секретаря на общината.

Ответната страна – секретарят на Община Търговище, не взема становище по касационната жалба.

Прокурорът дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на пето отделение (ВАС), за да се произнесе по жалбата на Русев, възприе изцяло установеното от фактическа страна от състава на АСТщ. То не се оспорва от касатора. Предмет на жалбата му са правните изводи на съда.

При правилно установеното от фактическа страна, подадената жалба от Русев се явява основателна.

Видно от заявление на касатора за достъп до обществена информация вх. № ДОИ-3/26.01.2012 г. (л. 7, 12), той е поискал от кмета на Община Търговище „... копие на сключения договор за покупко-продажба на имот – бивша общинска собственост: терен на бившия битак (УПИ I-кв. 39) с Лора – Х2 ЕООД – дог. -01-897/20.11.2011 год.” Помолил е също да се има предвид разпоредбата на § 1, т. 5, б. „е” от ДР на ЗДОИ.

Видно от мотивите на обжалваното решение № Рш-ДОИ-2/14.02.2012 г. (л. 9, 16) на секретаря на Община Търговище е, че задълженият субект е приел, че исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. Поради посочената причина и на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, е било поискано писменото съгласие от управителя на „Лора – Х2” ЕООД. След получаването на отказ, секретарят е предоставил на искателя само достъп до Публичния регистър за разпоредителни

сделки с имоти – общинска собственост.

Съставът на АСТщ е приел, че поисканата информация безспорно е обществена. Приел е също, че с оглед обема и носителя на същата, органът е бил задължен да поиска съгласието на заинтересованата страна по делото – „Лора – X2” ЕООД. Исканото копие от договор съдържало индивидуализиращи данни за купувача и за физическите лица, които го представляват. В тази си част информацията пряко се отнасяла само и единствено до тези лица и не можело да бъде предоставена без тяхно съгласие. В същата част тя не била обществена информация и характерът ѝ изключвал наличието на надделяващ обществен интерес. Предоставената на Русев информация имала публичен характер и съгласно чл. 41, ал. 4 от Закона за общинската собственост (ЗОС), не засягала интересите на трети лица. Посочената норма от ЗОС определяла обема на информацията за сделки с общинска собственост, която задължително се предоставя, без да е необходимо получаване на съгласие от купувачите. Прието е също от съда, че чл. 41, ал. 4 от ЗОС се явява специална норма спрямо § 1, т. 5, б. „е” от ДР на ЗДОИ, поради което последната е неприложима. Като цяло е направен извод, че искането за предоставяне на копие от документ не е идентично на искане за достъп до информация, като само по себе си представлява основание за цялостен отказ. При наличието на посочените основания АСТщ е приел, че частичният отказ на секретаря е обоснован и законосъобразен.

Върховният административен съд не споделя всички така изложени в решението съждения по приложението на материалния закон. Изводът относно характера на исканата информация като „обществена” по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, е правилен и законосъобразен. Формулираното от Русев искане е за достъп до информация под формата на копие от документ – договор за продажба на имот, общинска собственост. ВАС констатира налично противоречие в мотивите на АСТщ: от една страна той приема, че „безспорно процесната информация е обществена” (вж. стр. 2, първи абзац на обжалваното решение), а от друга – че искането за предоставяне на документ би могло да обоснове цялостен отказ на административния орган (стр. 2, абз. 5 от него). Достъпът до сведения, съдържащи се в конкретно посочени документи също ще доведе до знание по интересуващите заявителя въпроси. Видно от текста на чл. 2, ал. 2 от ЗДОИ, „Информацията по ал. 1 е обществена независимо от вида на нейния материален носител”. Т.е. сам законът поставя знак на равенство между информацията, съдържаща се в даден документ и самия документ като неин материален носител. Впрочем, до настоящия момент ВАС е приемал това тълкуване на закона в редица свои решения. Такива са тези по а.д. №№ 38/04, 9728/2005 г., 6569/08, 13930/10, в които се приема, че искането на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него информация. В последното цитирано решение изрично е заявено, че „...дали се иска конкретния материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ. Материалният носител на информацията,...съответните документи, не са нещо, което се иска заради своя материален субстрат, а заради информацията, която съдържат...”.

Случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, са два: когато тя съдържа лични данни на участващите в сделката лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първия от тях, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, „предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице”. Във втория случай, съобразно общият принцип, прогласен в чл. 17, ал. 2 от закона, исканата информация при посочените условия се отказва. Законът обаче сам предвижда изключение от този общ принцип с чл. 17, ал. 2, пр. последно и чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице „надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ”. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на § 1, т. 5, б. „е” от ДР на ЗДОИ – когато исканата информация е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и

задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 от с.з. При положение, че Община Търговище като страна по договора, чието предоставяне се иска, е именно такъв субект, а законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, кметът на общината, съответно оправомощените от него лице, са били длъжни да предоставят информацията или да установят липсата на надделяващ обществен интерес. Мотиви за липса на такъв интерес в решението на секретаря на общината, върху когото лежи доказателствената тежест да обори законовата презумпция, липсват. Т.е. по силата на необорената в случая законова презумпция на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ следва да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация.

По изложените съображения, касационната жалба се явява основателна. Следва да се отмени като неправилно обжалваното решение поради противоречието му с материалния закон.

Предвид обстоятелството, че делото е изяснено от фактическа страна и липсват допуснати от АСТц съществени нарушения на съдопроизводствените правила, на основание чл. 222, ал. 1 от АПК ВАС счита, че след отмяна на неправилното решение следва да се постанови друго, по съществуващото на спора. Следва да се отмени решение № Рш-ДОИ-2/14.02.2012 г. на секретаря на Община Търговище, с което е постановен частичен отказ за достъп до обществена информация, по подадено заявление вх. № ДОИ-3/26.01.2012 г. от Русев и се върне преписката на същия орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания на ВАС по тълкуването и прилагането на закона.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, ВАС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 29/09.05.2012 г., постановено по а.д. № 28/2012 г. по описа на Административен съд Търговище и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно решение № Рш-ДОИ-2/14.02.2012 г. на секретаря на Община Търговище, с което е постановен частичен отказ за достъп до обществена информация, по подадено заявление вх. № ДОИ-3/26.01.2012 г. от Красимир Димитров Русев от гр. Търговище.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на Община Търговище за произнасяне по заявление вх. № ДОИ-3/26.01.2012 г., подадено от Красимир Димитров Русев от гр. Търговище.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Андрей Икономов

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Диана Добрева

/п/ Илиана Славовска

А.И.